

R. Cândă greșéla este ușórá, și consimțimintulú este impréfectú.

Î. Cândú este pécatulú mortalú?

R. Cândú greșéla este gravă și comisă c'unú deplinú consimțiméntú.

Î. Care este efectulú pécatului mortalú?

R. Mórtea spirituală a sufletului nostru, și munca iadului.

Î. De unde vinú în genere pécatele?

R. Din lașitatea, imprudința și réntatea nóstră.

Î. Pécatele aú fie-care uá fóntánă particulară?

R. Da; fóntánele pécatelorú nóstre suntú șépte, care se numescú pécate capitale.

LECTIUNEA XXV

Despre pécatele capitale

Î. Ce suntú pécatele capitale?

R. Suntú fóntánele saú cauzele din care provinú tóte celle-lalte pécate ce le póte face omulú.

Î. Care suntú pécatele capitale?

R. Aceste: 1° mîndria, 2° avariția, 3° desfrinarea, 4° invidia, 5° lăcomia, 6° mânia, 7° lenea.

Î. Ce este mîndria?

R. Este uá stimă peste cuviința despre sine-ínsuși, care face ca omulú să se credă mai pre-susú de cei-laltí, și pe care-í desprețuesce.

Î. Ce este avariția?